

Satans Drenger at holde Jav med Øvrigheden. Paa Raadstuen med ham! . . . Ingen Snak! . . . Hvem er du en forbandet Søn af?»

Peter Andreas, der i et Nu var bleven klar over, hvad Følgerne kunde blive for ham, der-som han ikke ved en eller anden List i Hast slap ud af Klemmen, sagde hurtigt og ligesom aandeløs:

»Det var godt, jeg traf Dem, Vægter! Der er stort Slagsmaal deroppe mellem Drengene, og Iversens store Læredreng har trukket Kniv. De maa skynde Dem . . . han er helt rasende.«

»Hvad er'et, han siger?»

»Ja, han har stukket Alfred . . . Amtmandens Søn. Bare han ikke er død. Han ligger deroppe i en stor Blodpøl.«

»Amtmandens Søn!« stønnede Vægteren og slap sit Tag.

»Jeg løber hen og siger det til Familjen og henter Doktor Carlsen,« sagde Peter Andreas og greb hurtigt efter Slæderebet. Før Vægteren fik sig besindet, var han væk.

Klokken var næsten tolv, da han, efter at have svunget sig over Naboens Plankeværk, krøb ind gennem det Forstue-Vindue, han ved sin Bortgang havde ladet staa paa Klem efter sig. Støvlerne havde han trukket af sig ude i Sneen; med forsigtige Skridt listede han sig henimod Loftstrappen,